

GYMSEN

GYMSEEN

editor-in-chief PETRA SIMONOVÁ
graphic designer PAVLÍNA PIROHOVÁ

contributors
PETRA SIMONOVÁ
ZUZANA HURBANIČOVÁ
LEJLA KOČIŠKOVÁ
LUCIA SERDAHELYOVÁ
ANETA ANDELKOVÁ
JURAJ CHÁBELA
KRISTIÁN MIŽIALKO
SOFIA ŠRÁMKOVÁ
PAVLÍNA PIROHOVÁ

proofreader
HANA ODOKIENKO FODOROVÁ

Dátum vydania 21. 12. 2023

Publikovaný obsah je súkromným názorom autora a nemusí vždy vyjadrovať názor redakcie.

Gymnázium Ladislava Novomeského Senica

číslo 21 12/2023

GYMSEN

opinion

- 10** „Máš doma ríbezľový džem?“
„Ja skladujem len olejové farby a zaprskané plátna..“

life

- 12** Stop comparing yourself to people on the internet
14 The great pretender
18 SENGYM a jeho žiaci

culture

- 16** JEDZFILM. by zuz

architecture

- 24** Architektúra, z ktorej mám motýle v brušku

fashion

- 28** Najdôležitejší týždeň v roku: FASHION WEEK

art

- 34** Detstvo jesene

history revue

- 38** Milan a légie

politics

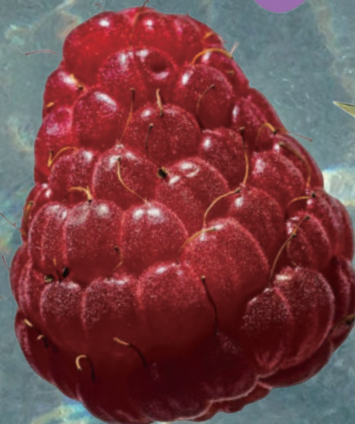
- 44** Kto bude rozhodovať o Slovensku najbližšie 4 roky?

gymsen

- 48** SENGYM a jeho žiaci

crosswords

- 52** Gymsen krížovky

EDITORIAĽ

Rok sa opäť s rokom stretol. Novembrové číslo. Oneskorené. Už je ale tu a prináša so sebou nádych leta. Letná nostalgia – jemný vánok, voda, opálená pokožka, voľnosť – to všetko je teraz, v zime, už len sladkou spomienkou. Kiež by sa dali horúce dni a pocit, ktorý so sebou prinášajú, zachytiť do akejsi nádoby. Potom by sme si ju mohli občas otvoriť a znovu zacítiť vôňu letných večerov a slnečných rán. To však možné nie je. Dni sú až komicky krátke, vietor občas nepríjemne pichľavý a slnka, rovnako ako spánku, je málo. Málo nie je vrstiev oblečenia, do ktorých sa každý deň poslušne obliekame, ani mandarínok, ktoré jeme všetci na kilá.

S letom sme sa museli rozlúčiť. Či už dobrovoľne alebo nasilu. A preto Vám prinášame túto (oneskorenú) #Novemberissue. Je ľahká a jemná, láskavá a prívetivá ako leto samotné. Viem, že nadmerná kontemplácia o lete (alebo akýchkoľvek iných veciach) nie je veľmi zdravá, ale dnes si to situácia vyžaduje. #Novemberissue nesie totižto arómu letnej nostalgie. #Novemberissue je letná nostalgia.

Nech sa páči, začítajte sa!

Petra Simonová,
editor-in-chief

opinion
life
culture

zuzana hurbaničová
lejla kočíšková
lucia serdahelyová

„Maš doma
ríbezľový džem?“

„Ja skladujem
len olejové farby
a zaprskané
plátna...“

Umenie zobudiť sa. Umenie vyjsť von z domu... ísť na prechádzku. Umenie vychovať deti. Umenie písať. Umenie snívať. Umenie uvariť dobrý obed. Umenie upiecť mäkký chlieb. Umenie rečniť. Umenie spievať. Umenie milovať, byť milovaným. Umenie „hodiť to za seba“. Umenie maľovať. Umenie skladovať.

Moje umenie by moja mama skrátila do slovného spojenia „toxický optimizmus“. Svoje umenie si vytváram každý deň. Niektorí svoje umenie vystavujú, točia, píšú. Ja ho žijem (hehe). Zopár ľudí netuší, aké je umenie dosiahnuteľné, pre nich je umením len Da Vinciho Mona Lisa a Van Goghova Starry Night. Podľa iných galérie ničia planétu, prevážaním obrazov sem a tam. Umenie však nie sú len sochy a obrazy zavesené na stenách. Umenie je niečo, čo ma živí, je to patetické, viem.

Mám rada palacinky... a dobre spravené palacinky s ríbezľovým džemom od babky sú pre mňa umením. Pre vás možno nie. Najradšej mám jesenné dni, keď občasne zaprší, zafúka, keď stromy menia farbu a ich lístie padá na zem, popod moje nohy. Je to umenie. Pre mnohých každoročná vec.

„Je ťažké povedať, či je daná vec umenie alebo nie.“

Častá veta v dnešnom svete umenia. Kde aj obyčajný banán (pardon za stereotypný príklad) je umením. Je to ťažké, lebo je to subjektívne. Môže existovať „dokonalo“ namaľovaný obraz, ale pokiaľ v človeku nezanechá pocit, myšlienku či otázku, mohli by sme ho rovno hodiť do koša :)). Umenie je komunikáciou obvykle dvoch ľudí, ktorí sa často nepoznajú, nikdy neprehodili slovo. Umenie vie prekonať túto neznámosť a viesť rozhovory s kýmkoľvek, pravdaže, ak je daný adresát dostatočne otvorený.

Umenie nechať citróny kyslými, zaľúbiť sa do ich kyslosti a nájsť tam uspokojenie či krásu, niekto nájde aj myšlienku. Umenie je vedieť akceptovať trpkosť citrusov a naučiť sa s nimi bývať pod jednou strechou, spriatelíť sa s nimi, nájsť v nich inšpiráciu. Nechciet z nich spraviť presladenú limonádu. Aby ste to nepochopili zle, je to narážka na môj vlastný toxický optimizmus, kedy sa snažím zo všetkého zlého spraviť niečo dobré. Niekto by to nazval umením, ja katastrofou. Niekedy jediné, čo zostáva, je akceptovať „zlé“ veci, zobrať ich také aké sú, ísť do hĺbky k ich základom. Nezafarbiť ich ružovou farbičkou. To je zložitá umenie. Akceptovať realitu. Neutekať pred ňou. Nežiť vo svojom vlastnom svete.

Umenie je myseľ človeka, jeho vedomosti, prístup k informáciám, jeho zážitky, emócie, pohľad na vec. Umenie je vytvoriť si vlastný kritický názor na veci každodenného života, ale aj na galerijné obrazy sochy, video-inštalácie.

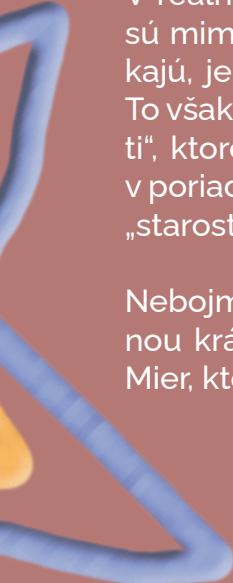
Stop comparing yourself to people on the internet

Životy iných ľudí na sociálnych sieťach sledujeme neustále. Parasociálne vzťahy s influencerami v nás vyvolávajú pocit, že ich životy poznáme priam dokonale. Máme tendenciu týchto ľudí považovať za svoje vzory a porovnávať sa s nimi. Do určitej miery je porovnávanie sa s ostatnými prirodzené. No čo ak prekročíme hranicu?

Začneme mať o sebe pochybnosti. Zmocňuje sa nás pocit, že to, čo robíme vo svojom bežnom živote, nestačí. A prečo by to stačiť malo? Veď internetu vládnu ľudia, ktorých život sa zdá taký usporiadaný.

Bolí nás vidieť ľudí, ktorí toho dosiahli omnoho viac my.

Zo života sa stali preteky, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou nikdy nevyhráme. Tlak byť úspešný v čo najmladšom veku je obrovský. My mladí ľudia si toto berieme príliš k srdcu. Vďaka internetu si vytvárame falošné predstavy o živote. V hlave si budujeme nesplniteľné očakávania. Priemernosť neprichádza do úvahy. Z každej strany vidíme úspechy a šťastie druhých. Chceme sa za každú cenu priblížiť k tejto ideí dokonalosti.

V reálnom svete to však takto nefunguje. Perfektní ľudia a ich príliš bezchybné životy sú mimo obrazoviek len ilúziou. Zabúdame na fakt, že to, čo nám sociálne siete ponúkajú, je iba výťažok z bežného života. Málokto vám ukáže napríklad svoje neúspechy. To však neznamená, že ich nezaživa. V tejto sieti ilúzií zabúdame byť vďační za „maličkosťi“, ktoré máme. Možno váš život nevyzerá ako vystrihnutý z Pinterestu (a to je úplne v poriadku), no na svete sú ľudia, ktorí by dali všetko za to, aby mohli žiť ako vy a mať vaše „starosti“.

Nebojme sa vyčnievať z davu. Túžime po kráse, akú vidíme na obrazovkách, no skutočnou krásou je jedinečnosť. Byť sám sebou vám nahradí milióny sledovateľov a lajkov. Mier, ktorý pocítite, keď sa prestanete porovnávať s inými, je na nezaplatenie.

The great pretender.

Šestka na kocke padla trikrát: prvá na posledný aprílový piatok, druhá na májovú nedeľu a tretia na štvrtý deň júna. V pozadí hral Radiohead a v pohári od ľadového rooibosu už stihla umrieť osa. Zízala som na stôl hrajúc hru života a on predtým ma vytasil *full-house*. Náznak úsmevu, a potom, tak rýchlo ako sa objavil, bol preč.

9, 10, J, Q, K. Dom plný neistoty, tichého kriku a hlučného ticha. Po mne tam ostal iba zatrpknutý smiech. A kocka sa medzitým stratila niekde pod stolom.

Forget about your house of cards

Tmavé a výrazne zabudnuteľné dni sa premenili na zeleň v pozadí pri sladkom rozjímaní a zaspávanie na hojdačke v záhrade. Zvuky mláďat sov, nasťahovaných do okolitých líp, ktoré už stihli vykvitnúť. Vykvitli mi dipladenie, v srdci pokoj. Nie, nie úplne, ani natrvalo, ale cítim, že horúčavy, sestry chladných tieňov v úzadí, rozpúšťajú nielen predraženy malinový nanuk v mojich rukách, ale aj napäté čiary medzi mojím obočím. Na vrásky mám čas, ledva som dosiahla dospelosti. A tak sa v tekutom stave prelievam do ďalšieho preplytvaného dňa.

jigsaw falling into place

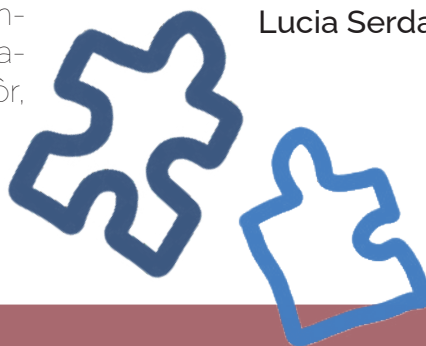
Letné evanjelium, ktoré chutí ako čerstvé granátové jablko a spf 50 na spálených líkach. Tam, kde sa prelínajú momenty také rýchle a intenzívne s pomalými, tichými minútami strávenými rozpamätávaním sa. Či skôr, zapamätávaním si.

Pridávam si tieto momenty do mentálneho listu toho, čo sa nezabúda. Lebo, keď už si myslím, že ma život neprekvapí, hodí predtým ma vysmiatego žolika. Hľadím naň zadubená. Vzbudzuje vo mne strach. Strach z pocitu, že už sa nezopakuje, ako som sa cítila napríklad v ten jeden piatkový večer na šamorínskej benzínke, s ľuďmi takými očarujúcimi, že ani neviem, ako mi ich život namiešal, a tento moment zostane iba vzdialeným snom, ktorý som si v nasledujúci deň zapisovala do poznámok v mobile. Čo potom?

sorrows. sorrows, prayers...

Tak, blaho je krehké ako šľavnaté ovocie. Nebojím sa doň zahryznúť, ako by to bol posledný plod, ktorý kedy okúsim. Sústredím sa iba na tento moment. A potom možno na ten ďalší. Nosím nefunkčné hodinky, aby som si nemusela pripomínať, že každá minúta ubehne rovnako rýchlo. Nezastavujem sa, iba nechávam čas plynúť rozlične a moje srdce nech ho nasleduje, poslušne ako ovečka. Som súčasťou stáda, hviezdou v nekonečnej prázdnote galaxii nad nami, pod nami a všade naokolo. Som všadeprítomná hybná sila okolitých životov. Urobila som si čaj a hodila doň kus šťastia. Tak sa maj, ako sa my máme, a ukáž sa, keď to budem čakať iba trošičku. Óda na lásku. Leto. Radosť herself.

-(Vaša navždy do leta zamilovaná,
Lucia Serdahelyová, 6/2023)

culture

JEDZFILM.

by zuz

LETNÉ HORÚČAVY NA PLÁTNE

A.k.a. *Trần Anh Hùng* a jeho debutový celovečerný film *The Scent of Green Papaya* (1993)

Tento film som videla minulé leto na mojom malom notebooku, v mojej izbe a boli to skoro dve hodiny teplého farbeného vizuálu. Film hovorí obrazom a nie slovami – čím je väčšina filmov *Trần Anh Hùng* známa. Napriek tomu je zvukovo (hudobne) bohatým.

Príbeh sa z veľkej časti odohráva okolo života 10-ročnej služobníčky Mui, ktorá pracuje pre bohatú rodinu v Saigone (1951). Napriek relatívnemu bohatstvu rodiny, pre ktorú Mui pracuje, má rodina problémy. Babička sa nevie spamätať zo smrti svojho manžela a žije sama na poschodí. Matku prenasleduje smrť mladej dcéry, ktorej „náhradou“ sa stáva Mui a otec často zmizne na celé dni. Dvaja malí synovia sú z toho všetkého traumatizovaní, a tak vymýšľajú. Aká bude budúcnosť Mui? Zvládne rodina neprítomnosť otca a finančnú nestabilitu? Hmm... pozrite si film a zistíte, žmurk.

Mui inklinuje k maličkostiam vo svete, možno preto, že ona sama je maličkosťou. Vďaka nej boli moje letné cesty autobusom teplým zážitkom a nie horúcou tragédiou. Naučila ma nechať sa unášať maličkosťami života. Tento film vás vtiahne do teplého sveta plného tragédie, ale aj romantiky.

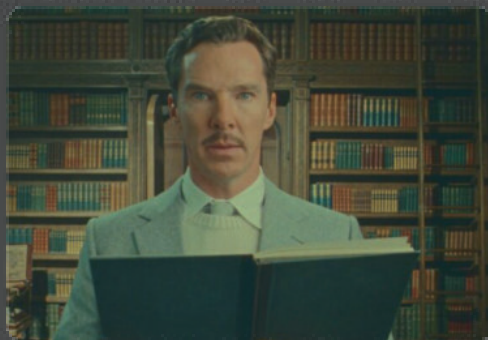

18 GYMSÉN *culture*

The Swan

AKO ZDIVADELNIŤ FILM

Takto by som opisala dva nové krátke filmy od známeho režiséra *Wes Andersona*. *The Wonderful Story of Henry Sugar* (37 minút) a *The Swan* (18 minút)

Tieto filmy sú filmovým, ale aj divadelným zážitkom. Úžasne premyslené prestavby minimalistických scén, pohyby kamery, farby, herecké výkony. Filmy sú vizuálnou knihou, plné slov a dialógov.

Divadelné prvky sa filmári snažili z filmového prostredia odstrániť odjakživa lebo: „film nie je len prostriedkom na zachytenie divadelnej hry“. Preto v dnešných filmoch často nevidíme rozprávača (ako herca), ale rozprávačom je kamera či hlas. Avšak v týchto filmoch je rozprávač prítomný a viditeľný, herci rozprávajú do kamery namiesto toho, aby ju „ignorovali“, rozprávajú aj to, čo býva väčšinou zamlčané, Wes spravil z kamery niekoho (herca?).

The Wonderful Story of Henry Sugar – adaptácia príbehu knihy od Roalda Dahla. Henry, hraný Benedictom Cumberbatchom, nájde knihu, ktorej hlavný hrdina opisuje svoj

príbeh, ako získal „superschopnosť“ vidieť so zviazanými očami – vidieť cez objekty, trvalo mu to zopár rokov a niektorí túto silu nikdy neovládnu. Henry ako bohatý muž sa rozhodne superschopnosť získať – bola by mu veľmi užitočnou pri hazardných hrách. A tak sa začína jeho cesta plná zvláštneho druhu jogy a dlhého sedenia za stolom, pri sviečke a kartách. Stane sa Henry bohatším alebo skončí ako blázon v nemocnici?

The Swan, tiež adaptácia krátkeho príbehu od Roalda Dahla, v ktorom si hlavný hrdina, hraný Rupertom Friendom, spomína na to, ako bol šikanovaný dvomi staršími hlúpejšími chlapcami.

Pokiaľ máte radi akciu a dramatické scény tieto filmy nebudú úplne pre vás. Pre mňa sú však lahodnou kinematografickou mágiou (haha).

VŠETKO ČIERNO-BIELO

"Keď fotíte ľudí farebne, fotíte ich oblečenie, ich fyzický vzhľad. Ale keď fotíte ľudí čiernobielo, fotíte ich duše!" – Ted Grant

Mohli by sme niečo podobné povedať aj o filmoch, aspoň podľa mňa. Tu sú moje obľúbené čierno-biele filmové zážitky. Sú iné a niečím príjemnejšie, ako farebné vizuály – hlavne novodobých filmov :)

Ida (2013), Paweł Pawlikowski – dojemný film, odhrávajúci sa v povojnovom Poľsku (1962). Anna je mníškou a pár týždňov pred zložením sľubu odchádza z kláštora, kde vyrastala, do Varšavy za svojou tetou Wandou. Následne spozná svoje pravé meno Ida Lebenstein, svoje korene – je židovkou. Rozhodne sa nájsť hrob svojich rodičov, postupne sa jej odhaľuje krutý osud života jej matky, otca a brata. Nahliadne do „obyčajného“ života ľudí mimo kláštora, zaľúbi sa. Film má nečakono-očakávateľný, niečím ironický, ale smutný koniec. Je to jeden z tých filmov, ktorý vo vás zostane.

La Haine (1995), Mathieu Kassovitz – „Jusqu'ici tout va bien. Mais l'important, c'est pas la chute. C'est l'atterrissage.“ Je to francúzska ikona, mal by ju vidieť každý.

Nechcem tu písať dejovú líniu, fakt si pozrite film je mega super!! Hovorí o veľkom množstve tém. Od chudoby, cez násilie až po rasizmus.

Persona (1966) – ak si chcete pozrieť niečo od režiséra Ingmar Bergmana je to toto.

Zdá sa, že Elisabeth Vogler (hlavná postava) má všetko: je šťastne vydatá, úspešná herečka a matka malého dieťaťa. Avšak uprostred jednej noci „ochrne“ – prestane rozprávať. Zdravotná sestra (Alma) dostane nemú herečku do opateru. Medzi ženami sa vytvorí silné puto. Pomaly začnú „persony“ Almy a Elisabeth tvoriť jednu.

Film je viac než len príbehom dvoch žien, *žmurk*. Je to kus poetickej metafory a je na vás, čo v ňom objavíte.

p.s.: nenechajte sa odradiť prvými minútami filmu :)

Ida (2013)

La Haine (1995)

Persona (1966)

architecture
fashion
art

A close-up photograph of a chef's hands holding fresh fruit. The chef is wearing a white, long-sleeved uniform. In the foreground, a large, thick slice of watermelon with a vibrant red interior and a green rind is held. To the left, a smaller slice of grapefruit with a bright red, segmented interior is also held. The background is dark and out of focus, with some green foliage visible on the right side.

zuzana hurbaničová
aneta andelková
kristián mižialko

Architektúra, z ktorej mám motýle v brušku

Biofilická architektúra (biophilic architecture) alebo antonymum termínu brutalistická architektúra.

Snaží sa „prepojiť“ ľudí s prírodou, či rastliny s betónom. „Zozeleniť“ betónové metropoly. Zlepšiť mentalitu človeka. Neskôr, respektíve dnes, prináša aj nové „ekologickejšie“ materiály.

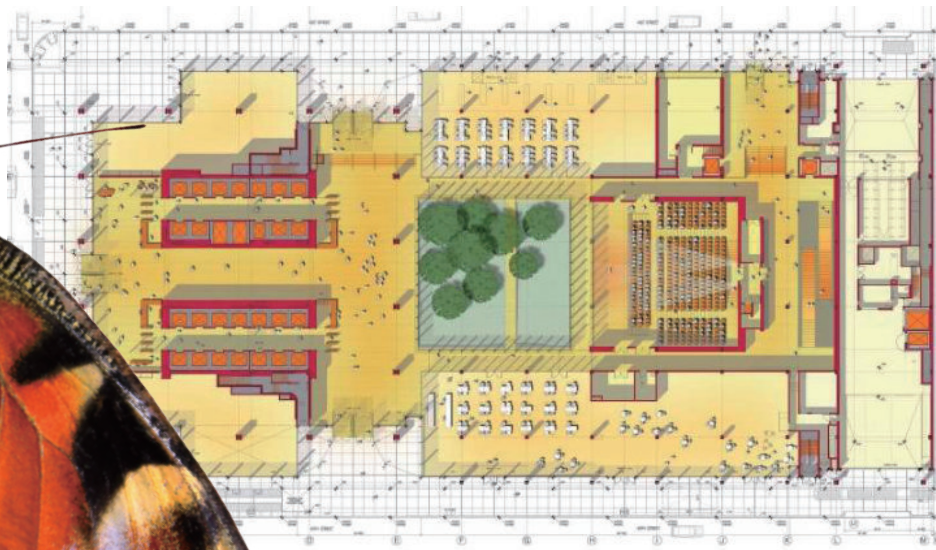
Prečo sa stáva táto architektúra celosvetovým trendom?

Fenomén „mestských teplých ostrovov“ je častým problémom. Takzvané „teplé ostrovy“ vznikajú vtedy, keď mestá nahrádzajú prírodnú zelenú krajinu materiálnou krajinou (betónové chodníky, budovy, atď.). Práve betón dokáže absorbovať a zadržiavať slnečné teplo. Tým sa kvalita života v meste zhoršuje. Mohli sme to zažiť v lete 2022 v Senici, kedy

bola jedným z najteplejších miest Slovenska a ľahko sa tu teda nedýchalo (rok 2023 je globálne omnoho teplejší ako predchádzajúce roky).

Diskusia o negatívnych dopadoch ľudskej činnosti na našu planétu sa stáva trendom či nevyhnutnosťou, keďže ako spoločnosť čelíme problému klimatickej zmeny a aj preto biofilická architektúra napreduje.

Dobre, dobre, dobre... áno je to „cool“, ale nie je to hlavný dôvod, pre ktorý ju zbožňujem a prečo mám motýle v brušku. Moje vlastné (alebo ďalšie) dôvody, prečo je taká super:

Plán záhrady v New York Times Building

Záhrady v New York Times Building

Jadrom stavby je príroda (stromy, záhrada, čokoľvek „zelené“)

Týmto prvkom v mojich očiach klesá „materiálnosť“ sveta.

Dobrým príkladom je brezovo-machová záhrada v New York Times Building. Záhrada susedí s reštauráciou a hlavnými konferenčnými miestnosťami a vidí ju každý, kto do budovy prichádza a aj ten, čo z nej odchádza. Je takou mini oázou pokoja Times Square. Možno na Slovensku je to Borymall (samozrejme v oveľa menšom prevedení).

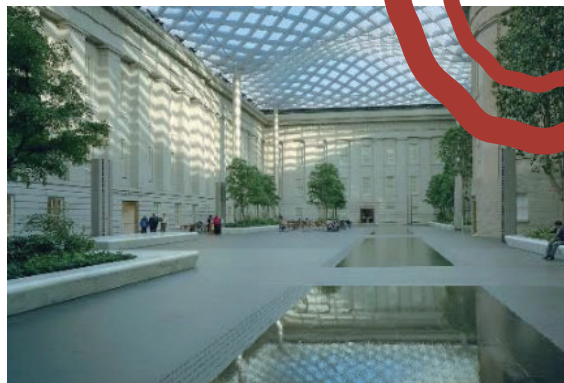
Fallingwater, Frank Lloyd Wrih

Využitie vody

Šum vody nás, teda aspoň mňa, prirodzene zbavuje pocitu úzkosti či stresu. Pre mňa sú jazerá, rieky, močariská, vodopády niečo ako kamoši, ku ktorým si sadnem a necitim sa osamelo, aj keď som sama.

Toto zvláda úplne geniálne architekt Frank Lloyd Wrih, hlavne v projekte Fallingwater z roku 1935, v ktorom je vodopád súčasťou domu. Stavba bola dokončená v roku 1939 a v roku 1964 sa z nej stalo múzeum. Čo viac dodať, Frank je „organický“ architekt.

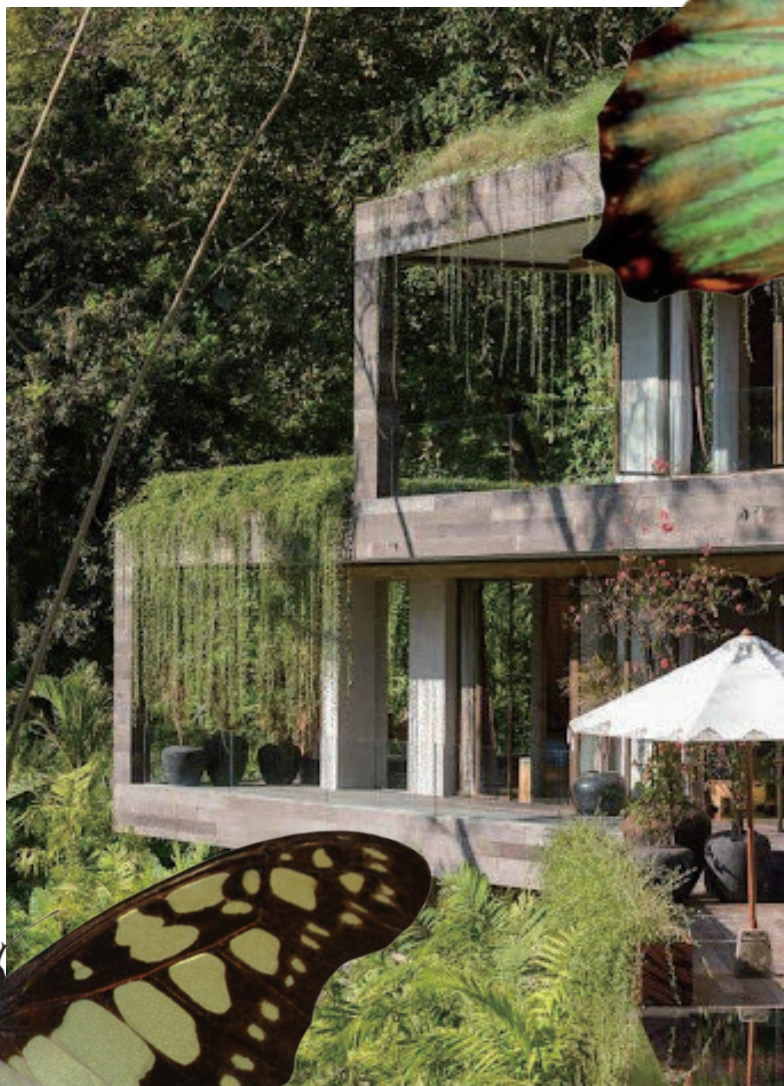

Voda aj v galérii? Prečo nie... si povedala National Portrait Gallery (Washington, D. C.), kde tenké vrstvy vody odrážajú svetlo cez zvltný povrch nad nimi. Vznikajú tak magické vodné mušle a ich odrazy.

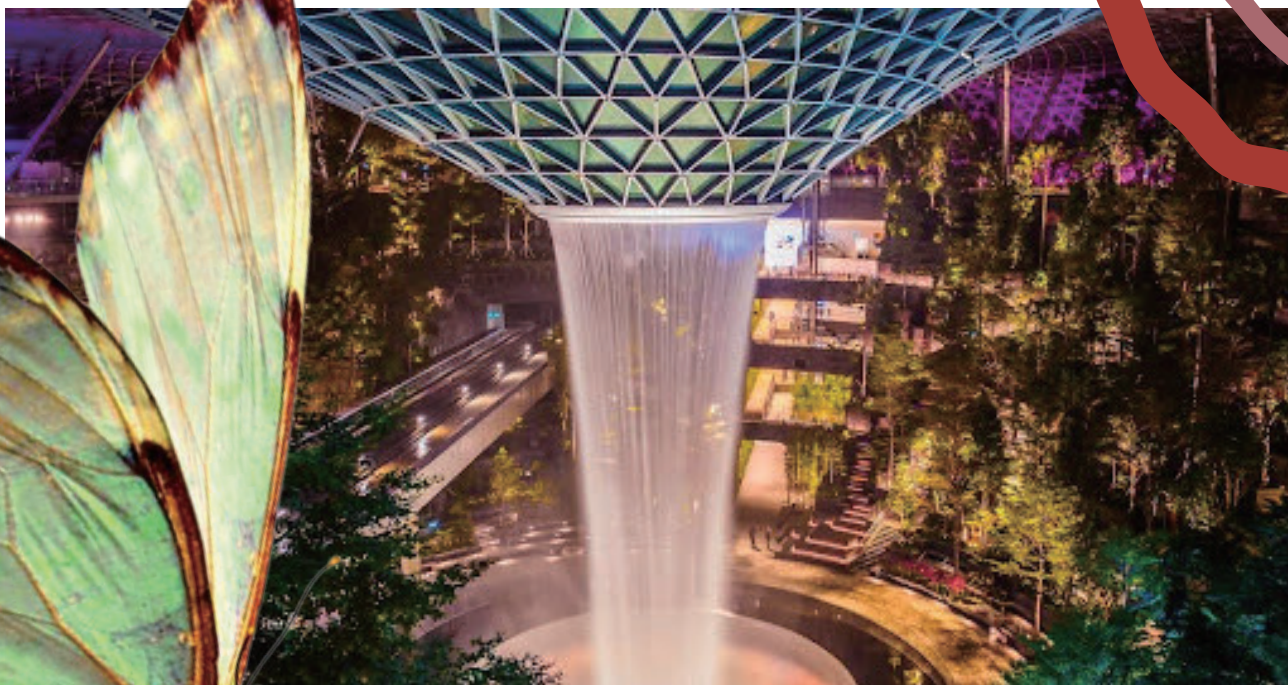
S vodou však prichádza opatrnosť a citlivé zaobchádzanie najmä v chudobných oblastiach sveta. Voda je vzácna a jej využitie pre estetický dojem by malo byť obmedzené, tak aby bol biofilny dizajn prijatý komunitou a splnil oprávnené prioritné ciele udržateľnosti. Prítomnosť vodného prvku tiež predstavuje príležitosť na vzdelávanie verejnosti ohľadom celosvetového nedostatku vody, hlavne tej pitnej.

A nakoniec výzor tejto architektúry. Ten je úplne mega a asi najlepšie ho zvláda Singapur.

Chameleon Residence, Singapur

Singapur, Jewel Changi Letisko

Naucalpan de Juárez, Mexico, od Javier Senosiain

PS: plusové body za využitie svetla a eko materiálov.

Najdôležitejší týždeň v roku:

FASHION WEEK

Je za nami najdôležitejší týždeň roka. Okej, pre väčšinu z vás možno nie, no pre milovníkov módy určite. Fashion Week však nie je len jeden, ale rovno štyri. Koná sa v štyroch mestách označovaných ako „centrá módy“, a to v New Yorku, Londýne, Miláne a finále sa koná v meste lásky, v Paríži. Týždeň módy neprebíha však súčasne a iba raz do roka. Koná sa dvakrát a je rozdelený medzi štyri týždne. Jesenné kolekcie sa prezentujú na jar (február – marec) a jarné kolekcie naopak na jeseň (september – október). Pre módnym priemysel sú toto najdôležitejšie týždne, kedy majú návrhári možnosť najlepšie odprezentovať to, na čom za posledné obdobie tak tvrdo pracovali. Každá prehliadka má svoju vlastnú tému a šmrnc. Každý si tam nájde to svoje, od ženského oblečenia až po mužské, od Streetwear až po Haute Couture.

NEW YORK FASHION WEEK

Prvý týždeň tohto mesiaca módy sme začali v Amerike, v New Yorku. Konal sa od 8. do 13. septembra a nesmeli na ňom chýbať značky ako napríklad Ralph Lauren, Haleia, Kim Shui, The Blondes či princeznovská Selkie.

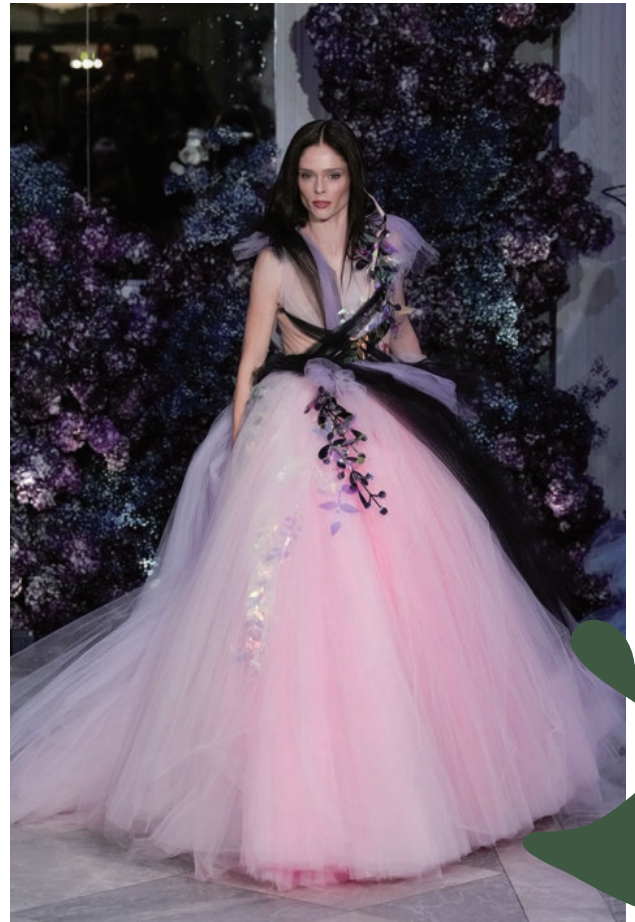
Personal favorites:

Kim Shui – hravé jarné farby, ako keď chodíte po lúke rozkvitnutých kvetov, kombinácia korzetov a šiat rôznych strihov nikdy neomrzí, nádherná prehliadka.

Christian Siriano – svojou temnotou pripomína naopak chladnejšie jarné večery, modely by som si vedela predstaviť prevažne na červenom koberci alebo na „afterke“ Vanity Fair.

Kim Shui SS24 New York FW

Christian Siriano SS24 New York FW

LONDON FASHION WEEK

Druhým týždňom sa už presúvame do Európy a nasleduje Londýn, ktorý je mojim osobným favoritom. Konal sa od 15. do 19. septembra a bol poctený prítomnosťou značiek a návrhárov ako Burberry, David Koma, ROKSANDA, Natasha Zinko a samozrejme na móle zažiarili aj londýnske univerzity, ako napríklad University Of Westminster, ktorú navštevovala aj Vivienne Westwood.

Personal favorites:

Burberry – táto klasika tu nesmie chýbať, jedna z mojich najobľúbenejších značiek, nikdy nesklame, atmosféra prehliadky je vždy trochu pochmúrnejšia a veľmi profesionálna a nesmie chýbať ich ikonický károvaný vzor, ale tentokrát v modrej.

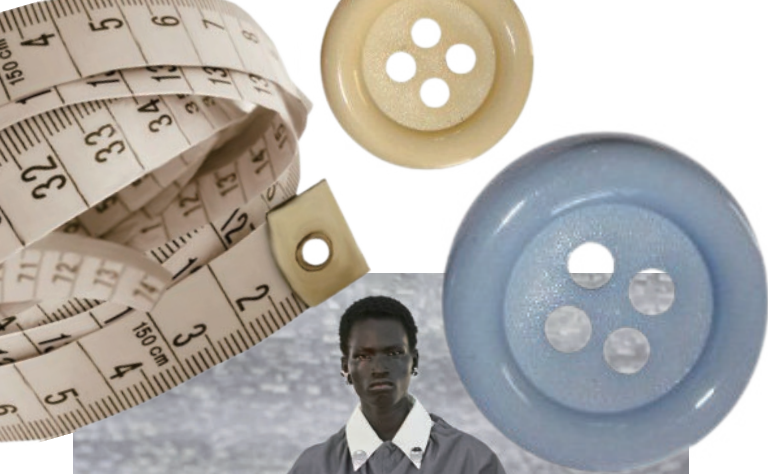
Richard Quinn – predstavuje jednu obrovskú kyticu kvetov alebo obrovské kvetné záhrady, farby sú skôr zemitejšie, no obohatené o obrovské mašle, umelé kvety a množstvo unikátnych doplnkov.

Burberry SS24 London FW

Richard Quinn SS24 London FW

Jill Sander SS24 Milan FW

Versace SS24 Milan FW

MILAN FASHION WEEK

Tretím týždňom sa presúvame do módu pobožkaného Milána. Toto mesto má prezývku hlavné mesto módy už snáď celú večnosť. Milánske módne dni trvali od 19. do 25. septembra a na móle prezentovali značky ako Bottega Veneta, Diesel, Fendi, Fiorucci, Versace, Prada, svoje výtvary ukázal dokonca aj ateliér Ferrari.

Personal favorites:

Jill Sander – krásne obyčajné modely obohatené o hadie detaily a kožu, skôr neutrálne farby, no krásne do seba zapadajú a kolekcia je celkovo veľmi vkusne zladená.

Versace – prehliadky, ktoré ma nikdy nesklamú, Donatella vždy príde s niečím novým, no ponecháva tam aj svoju originalitu a jedinečnosť, kolekcia je ideálnou zmesou Chanelu a ich ikonických kabátikov s kockovanými vzormi a Versace iskry, šmrncu a štýlu.

PARIS FASHION WEEK

Týždeň módy, ako inak, vrcholí v Paríži. Ak sa kdekoľvek na svete spomenie slovné spojenie Fashion Week, ľudia pomyslia najskôr práve na Paríž. Je totiž rodiskom tých najznámejších značiek i návrhárov. Módne dni v Paríži sú veľkým sviatkom a tento rok sa konali od 25. septembra do 3. októbra. Najočakávanejšie boli samozrejme prehliadky návrhára Christiana Diora a dielne Chanel, no na catwalku zažiarili aj značky ako Maison Margiela, Loewe, Koperni, Vivienne Westwood či Valentino.

Personal favorites:

Miu Miu – cottage core vibes, jemné zemité farby, nesmú chýbať ich ikonické baleríny, veľmi milá a jemná prehliadka, v jednoduchosti je predsa krása.

Acne Studios – tiež obsahuje skôr bledé farby a čiernu, no dajú sa tu nájsť aj citrusové farby či metalické bodliaky, alebo kreatívnejšie výplody fantázie, ako napríklad umelé riasy prilepené na tričku, kolekcia je ozaj zaujímavá, i keď celkom jednoduchá.

Florentina Leitner – trochu bláznivejšie a kreatívnejšie vystúpenie, čo sa mi na tom veľmi páčilo, ide ozaj o kombináciu všeličoho možného od tylu až po kvietky či čipku, ale zároveň usporiadané tak, aby to dávalo zmysel, všetko spolu dokonale ladí, veľkú rolu hrajú aj 3D kvety.

Florentina Leitner SS24 Paris FW

Miu Miu SS24 Paris FW

Acne Studios SS24 Paris FW

Detstvo jesene

Mlieko, opojná tekutina.
Mať dieťa v jednej hrsti.
Z roviny rozbúrená hladina.
Dieťa plače, dieťa sa zlostí.

Rodičia stoja, rastú deti,
čakajú ich prvé kroky.
Čas plynie ďalej, čas letí,
ku dňom pribúdajú roky.

Deti rastú, deti sa hrajú
ako listy jesene.
Nevedno, kam sa vydajú.
Nevedno, kam ich život zaveje.

A top-down photograph showing several hands in white, long-sleeved shirts resting on a textured green surface. The hands are arranged in a loose circle, with some fingers pointing towards the center. One hand in the middle-right has a gold ring on the ring finger. Another hand in the bottom-left has a silver ring on the ring finger. The lighting is soft, and the overall mood is collaborative and focused.

history revue
politics
gymnsen
crosswords

juraj chábela
sofia šrámková
redakcia <3
pavčina pirohová

MILAN

Tento rok sa 28. októbra oslavovalo 105. výročie vzniku Československa a aj keď u nás parlament uznal tento dátum štátnym sviatkom len nedávno, tak „prvá republika“ bola pre celú spoločnosť českú aj slovenskú významným obdobím, obdobím detstva, kedy sa mohla rozvíjať viac než počas doby rakúsko-uhorskej. Jedným z otcov tejto malej republiky bol Milan Rastislav Štefánik. Podobne ako mnohí z vás, čitateľov, aj ja som o ňom už vypracoval zopár školských projektov, vrátane plagátu na taliansky bombardér, ktorý mu bol osudným. No na otázku, čím sa preslávil, mi nikdy nestačila tá odpoveď, že „otváral dvere Masarykovi“, že „využíval svoje kontakty“ a podobne. Vždy mi to prišlo neuchopiteľné a priveľmi abstraktné. Preto sa v tomto texte venujem konkrétnym bodom, o ktoré sa Milan pri fungovaní česko-slovenského exilu zaslúžil. Konkrétne analyzujem jeho predstavy o povahe zahraničného odboja a vojska a presadenie tejto vízie pri formovaní česko-slovenskej armády v Rusku.

@Antonín Brunner

a légie.

Aký bol prínos M. R. Štefánika pre organizáciu, činnosť a vznik česko-slovenského zahraničného vojska a Česko-slovenskej národnej rady?

Jednou z kľúčových reálií, ktoré napomohli vzniku Československej republiky (ČSR), bola existencia zahraničného vojska (légii) bojujúceho na strane Dohody a podliehajúceho Česko-Slovenskej národnej rade (ČSNR). O finálny efektívny charakter oboch organizácií, no najmä vojska, sa uplatnením svojej vízie zaslúžil Milan Rastislav Štefánik. Toto úsilie po boku Tomáša Garrigua Masaryka a Edvarda Beneša mu vyslúžilo čestné miesto v slovenských a česko-slovenských dejinách. Štefánik je aj naďalej v dnešnej širšej slovenskej spoločnosti vnímaný s veľkým rešpektom a úctou, čo dosvedčuje napríklad aj nedávna anketa RTVS *Najväčší Slovák*, v ktorej sa umiestnil na prvej priečke.

Organizovanie zahraničného vojska prebiehalo vo viacerých štátoch Dohody: vo Francúzsku, Taliansku, USA, no najpočetnejší kontingent sa nachádzal v Rusku. V každom zo štátov bola predpokladom vzniku česko-slovenských vojsk existencia krajanských diaspór a ich spolkov. V Rusku na začiatku vojny pôsobilo viacero slovenských a českých spolkov, ktoré mali

najmä podnikateľský charakter. Tieto spolky sa už v septembri 1914 zjednotili pod názvom *Rada Čechov v Rusku* a podarilo sa im získať audienciu u cára Mikuláša II., kde vládcovi predložili spoločné memorandum, ktoré však neobsahovalo radikálnu ideu vzniku ČSR.

Tento spolok sa pre vnútorné spory rozpadol a bol v roku 1915 nahradený *Zväzom československých spolkov v Rusku* (ZČSR). V ňom však spory pretrvávali, najmä medzi kyjevským a petrohradským táborom, ktoré sa líšili vo vzťahu k Masarykovi aj v pohľade na organizáciu armády. Neskôr v ten istý rok sa neúspešne uchádzali o povolenie na organizáciu vojska v ruskej armáde zo zajatých Čechov a Slovákov, s tým, že by Zväzu bola ponechaná politická a morálna kontrola nad týmto vojskom, nie však kontrola vojenská. Štefánikovu predstavu komplikovalo aj to, že sa v ZČSR presadil kyjevský spolok, ktorý nebol tak naklonený Masarykovi ako ten petrohradský.

Paralelne s krajanými spolkami, a už pred ich audienciou u cára, sa ruským Čechom podarilo založiť *Českú družinu* – dobrovoľnícku jednotku, ktorá vykonávala prieskumné aktivity, no mohli do nej vstupovať len ruskí občania. Rovnako sa to podarilo aj vo Francúzsku, kde vznikla rota *Nazdar*, ktorej osud bol podobný. Zatiaľ čo Českú družinu môžeme považovať za predchodkyňu neskorších légii, jej zakladatelia (napríklad ani český generál v ruskej armáde J. Červinka) neuvažovali nad vyčlenením z ruskej armády alebo akoukoľvek formou autonómie v nej. Okrem týchto skutočností ruská vláda zamietla žiadosť ZČSR a v januári 1916 reorganizovala Českú družinu na *Československý strelecký pluk*.

Štefánik sa koncom roku 1915 pridol k zahraničnému odboju v Paríži a vniesol doň svoju novú ideu. Tá spočívala vo vzniku ústredného orgánu hnutia, v účinnejšej propagande, v nadviazaní stykov s vládou sférou a hlavne vo vybudovaní samostatnej armády. Táto predstava sa líšila od Masarykovej, ktorý počítal s vlastnou autoritou v oblasti reprezentácie ČSNR a so zapojením krajanov v armádach Dohody v oblasti vojenstva. Štefánik česko-slovenskému úsiliu okrem svojich ambiciózných cieľov poskytol aj svoje kontakty, politické a diplomatické zručnosti. Už v decembri 1915 upozornil predsedu francúzskej vlády Aristida Brianda na *Novembrový manifest* vydaný Masarykom, pod ktorým boli podpísaní všetci zástupcovia zahraničných česko-slovenských spolkov, vrátane napríklad Františka Daxnera a Alberta Mamateya za Slovenskú ligu v USA. Týmto krokom dal Štefánik hnutiu politický a vojenský ráz, ktoré sa už nepohybovalo len v rovine článkov a prednášok. Ústredný orgán, známy ako Česko-slovenská národná rada, vznikol vo februári 1916 a Štefánik bol s Dürichom jej podpredsedom.

K úsiliu krajaných hnutí v Rusku sa v júni toho istého roku pridol spomínaný podpredseda ČSNR, agrárnik Josef Dürich. Ten mal v Rusku od Masaryka voľnosť v rozhodovaní a od francúzskeho ministerstva zahraničných vecí povolenie na nábor českých a slovenských zajatcov do ruskej armády, ktorá sa mala zúčastniť bojov vo Francúzsku. Dürich sa však inšpiroval francúzskeou cudzineckou légiou a v jeho koncepcii nemalo ísť o samostatnú česko-slovenskú armádu. Štefánik rátal aj s touto možnosťou, no snažil sa prioritne presadiť organizáciu samostatných česko-slovenských vojsk, čo sa mu aj podarilo. V rámci jeho vyslania do Ruska mal z francúzskej strany dovolené verbovať do „špeciálnych jednotiek“.

השאלה

Štefánika rozhorčila Dürichova cesta do Ruska s cieľom presadzovať vlastnú víziu priechiacu sa s tou jeho. Preto, odhodlaný nevzdať sa svojej vízie, sa sám vydal do Ruska. Dorazil krátko po Dürichovi. Jeho hlavnou úlohou mala byť organizácia vojska, pričom počítal so vznikom špeciálnych oddielov podliehajúcich ČSNR. Najskôr však musel čeliť roztrieštenému, prílišne rusky orientovanému krajanskému hnutiu, ako aj Dürichovi, ktorý neuznal jeho pozíciu a bránil mu zúčastňovať sa na stretnutiach s ruskou vládou. Veliteľ francúzskej vojenskej misie Maurice Janin a šéf generálneho ruského štábu Michal V. Alexejev však Štefánika nabádali k stanovisku zmierlivému s Dürichom. Zmierenie v česko-slovenskom hnutí v Rusku aj prišlo a *Kyjevský zápis* z 29. augusta potvrdzoval postavenie ČSNR ako jediného reprezentatívneho orgánu Čechov a Slovákov v Rusku. Potvrdil tiež zažehnanie sporov medzi spolkami v Rusku, odovzdanie organizácie česko-slovenských zajatcov do rúk ČSNR, a hlavne víťazstvo Štefánikovej koncepcie nad Dürichovou.

Dürich však pod nátlakom cárskej vlády, ktorej sa prestával páčiť záujem štátov Dohody o jej zajatcov, odvolal svoj podpis a začal pracovať na vlastnej rade zameranej proti Štefánikovi. Týmto krokom stratil popularitu naprieč celým spektrom hnutia v Rusku a v januári 1917 bol z ČSNR vylúčený.

Pár dní po Kyjevskej dohode bol náčelníkom generálneho štábu Alexejevom Štefánikovi prisľúbený vznik česko-slovenského vojska, no úplnému splneniu jeho vízie napomohla až demokratická februárová revolúcia. Po spolupráci s ministrom zahraničných vecí P. N. Mikulovom a ministrom vojny A. Gučkovom, bolo povolené Čechoslovákom vybudovať vlastnú česko-slovenskú armádu, kde mohli slúžiť aj zajatci bez ruského občianstva. V máji 1917 tak v Rusku vznikla

vlastná česko-slovenská armáda, ktorá síce čelila problémom po zmene v ruskej vláde, no aj tie boli prekonané. Ešte pred jej vytvorením informoval Štefánik ruského ministra zahraničných vecí o zriadení Odbočky ČSNR (OČSNR) v Rusku. Jej riadenie mal mať v rukách člen ČSNR vtedy prítomný v Rusku. To mal byť najbližšie Masaryk – po Štefánikovom úsilí mal pripravenú politickú aj vojenskú situáciu vo svoj prospech a mohol sa spolu s OČSNR plne venovať verbovaniu dobrovoľníkov do novovzniknutého vojska, ktoré nakoniec disponovalo dvomi divíziami s počtom okolo 54 000 vojakov.

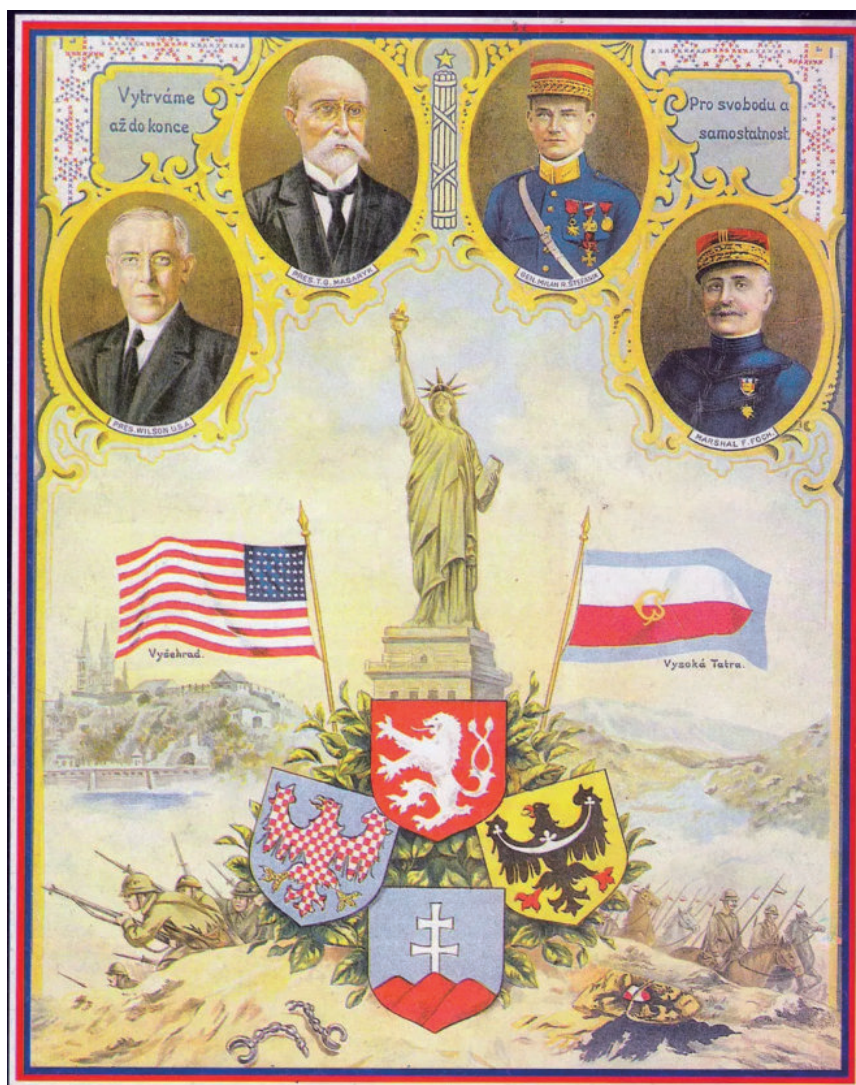
Po úspechu v Rusku sa Štefánik vybral organizovať ostatné légie v Taliansku, Francúzsku a USA. V týchto štátoch, s výnimkou Talianska, išla ich organizácia hladko, bez odporu tamajších vlád a v súlade s verbovaním do samostatnej česko-slovenskej armády.

Česko-slovenské úsilie o vlastný štát nemožno pripísať len jednému politikovi – bolo kolektívnym úsilím T. G. Masaryka, E. Beneša, M. R. Štefánika a tisícov legionárov. Štefánikov prínos však spočíval v jeho diplomatickom, politickom a ideovom úsilí, ktoré spolu tvarovali charakter a základný rámec česko-slovenského zahraničného vojska, najmä v Rusku, kde došlo prvýkrát k jeho presadeniu. Týmto rámcom, podľa ktorého boli neskôr budované légie v ostatných štátoch, bola nezávislá armáda podliehajúca ČSNR bojujúca na strane Dohody. Svojou húževnatosťou a kontaktmi vo vojenskej a politickej sfére pomohol Česko-slovenskej národnej rade presadiť sa

a reprezentovať svoje ciele na politickej úrovni. Realizovaním koncepcie zahraničných légii a politickým presadením ČSNR nesmierne pomohol nášmu úsiliu a dal tak Masarykovi platformu, na ktorej mohol čo najlepšie a najefektívnejšie bojovať za vznik Československej republiky.

Na záver už len dodám, že aj keď na jeho mohyly chodím často a rád, tak je podľa mňa zaujímavejšie a dôležitejšie vedieť o Milanovi práve takéto fakty, než to, kedy presne sa narodil, kedy bola postavená jeho mohyla, alebo konšpirovať o jeho smrti, pretože ten štát si predsa len spolu s Tomášom a Edvardom nevykúzlili.

@VHU

KTO BUDE ROZHODOVAŤ O SLOVENSKU NAJBLIŽŠIE 4 ROKY?

Pred pár týždňami sa na Slovensku konali parlamentné voľby. Či ste s výsledkom spokojní, alebo nie, mali by ste vedieť, kto najbližšie štyri roky bude rozhodovať o našej budúcnosti. Voľby vyhrala strana Smer-SD, po nej nasledovali hnutie Progressívne Slovensko, odídenci zo Smeru-SD Hlas-SD, OĽANO A PRIATELIA (dnes SLOVENSKO), Sloboda a Solidarita, Kresťansko-demokratické hnutie a tesne sa do parlamentu dostala aj Slovenská národná strana. Dnes už vieme, ktoré strany tvoria

vládnú koalíciu a kto zostáva v parlamente ako opozícia. V koalícii, a teda aj vo vláde, je Smer-SD, Hlas-SD a SNS. V opozícii je PS, SLOVENSKO, SAS a KDĽ. Prezidentka poverila zostavovaním vlády Roberta Fica, ako víťaza volieb. Hlavné slovo ale mala strana Hlas-SD, ktorá rokovala aj s Progressívnym Slovenskom, a to jej dokonca ponúklo premiérske miesto, no napokon s víziou „silného štátu“ sa Hlas na čele s Pellegrinim rozhodol ísť do vlády so Smerom.

KTO SÚ NOVÍ MINISTRI? A AKÁ JE ICH MINULOSŤ?

Vráťme sa späť do minulosti. Písal sa rok 2016, keď po voľbách vznikla vláda Smeru, SNS a strany MOST-HÍD. Táto vláda bola poznačená kauzami, no hlavnú stopu na nej zanechala vražda novinára Jána Kuciaka a protesty Za slušné Slovensko v roku 2018. Napriek silným protestom vláda svoju podporu v parlamente nestratila, ale neobišla sa bez personálnych zmien. Hlavná výmena prebehla na mieste premiéra. Peter Pellegrini vystriedal Ro-

berta Fica. Vo voľbách 2020 vládu Smeru vymenila vláda OĽANA, ktorá však skončila necelý rok pred voľbami 2024. Ako bolo spomenuté, tohtoročné septembrové predčasné voľby vyhrala strana Smer-SD a zložila vládu s novou stranou Hlas-SD, ktorej ministri a poslanci nie sú úplní nováčikovia. Stranu vedie Peter Pellegrini, ktorý zo strany Smer-SD odišiel v roku 2020 po prehratých voľbách spolu s ostatnými straníkmi. A tak sa 4-násobným premiérom opäť stal Robert Fico a Peter Pellegrini bude predsedom parlamentu.

Predseda vlády: Robert Fico (Smer-SD) – V politike sa angažuje od 90. rokov. Pôvodne bol členom SDL, po odchode založil Smer-SD. Premiérom bol v rokoch 2006 – 2010, 2012 – 2016, 2016 – 2018 (premiérskej stoličky sa vzdal po protestoch pre vraždu novinára Kuciaka, kritike týkajúcej sa klientelizmu a spojenia s oligarchami). Spolu s Kaliňákom bol obvinený zo zapojenia sa do zločineckej skupiny. Od roku 2020 – 2023 bol poslancom NR SR a v septembrových voľbách jeho strana opäť vyhrala.

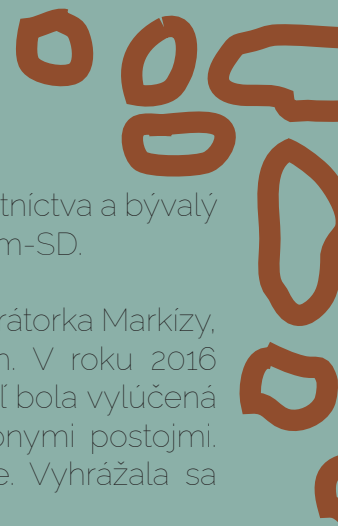
Minister financií: Ladislav Kamenický (Smer-SD) – Patrí k menej známym politikom. Do širšieho povedomia sa dostal v roku 2019, kedy sa stal ministrom financií. Pri kampani spolupracoval hlavne s Ľubošom Blahom, ktorý je známy silne proruskými názormi. Jeho hlavnou úlohou bude riešiť zlý stav verejných financií.

Minister vnútra: Matúš Šutaj Eštok (Hlas-SD) – Dôverný spolupracovník Petra Pellegriniho, pracoval po boku Kajetána Kičuru (neskôr obvineného z korupcie). Pred voľbami kritizoval stíhanie politikov, preto jeho nominácia vyvoláva isté obavy, no teraz tvrdí, že do práce polície zasahovať nebude.

Minister zahraničných vecí: Juraj Blanár (Smer-SD) – Dlhoročný člen strany Smer-SD a bývalý predseda Žilinského samosprávneho kraja. V porovnaní s bývalými ministrami, ktorí boli kariérni diplomati, sú jeho skúsenosti s diplomaciou nedostatočné.

Minister obrany: Robert Kaliňák (Smer-SD) – Vo Ficových vládach pôsobil ako minister vnútra. Z vlády odišiel v roku 2018 spolu s Ficom. V roku 2022 bol spolu s Ficom obvinený zo zapojenia sa do zločineckej skupiny. Neskôr boli obaja obvinenia zbavení na základe § 363 Trestného poriadku, ktorý hovorí o porušení zákona, respektíve pochybení pri konaní rozhodnutia prokurátora alebo policajta.

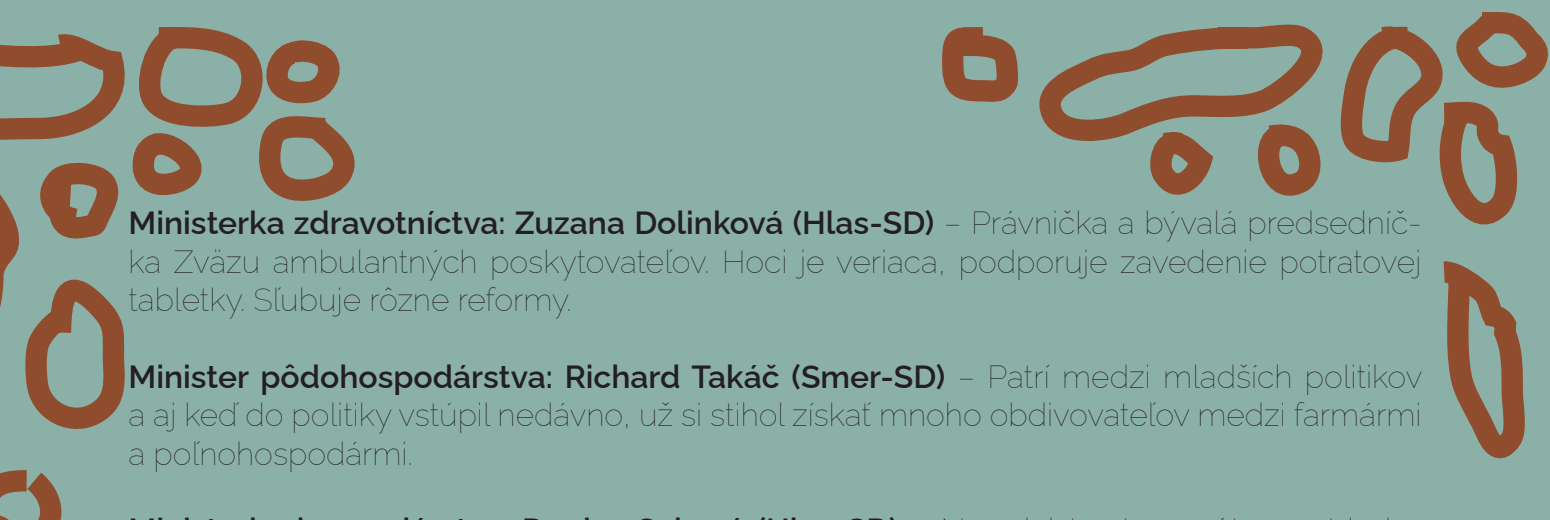

Minister školstva: Tomáš Drucker (Hlas-SD) – Bývalý minister vnútra, zdravotníctva a bývalý šéf štátnych podnikov. Zakladateľ strany Dobrá voľba, ktorá sa spojila s Hlasom-SD.

Ministerka kultúry: Martina Šimkovičová (nominantka SNS) – Bývalá moderátorka Markízy, z ktorej bola prepustená po zdieľaní nenávisťného statusu o imigrantoch. V roku 2016 sa dostala do parlamentu, kedy kandidovala za stranu Sme rodina, ale odtiaľ bola vylúčená pre hlasovanie s opozíciou. Je známa svojimi protiimigračnými a homofóbnymi postojmi. Založila internetovú televíziu Slovan, kde šírla hoaxy a konšpiračné teórie. Vyhrážala sa novinárom, ktorí jej projekt označili za „proruskú televíziu“.

Minister práce: Erik Tomáš (Hlas-SD) – Bývalý novinár a hovorca Roberta Kaliňáka, neskôr Smeru-SD. Zo strany odišiel spolu s Pellegrinim.

Ministerka zdravotníctva: Zuzana Dolinková (Hlas-SD) – Právnička a bývalá predsedníčka Zväzu ambulantných poskytovateľov. Hoci je veriaca, podporuje zavedenie potratovej tabletky. Sľubuje rôzne reformy.

Minister pôdohospodárstva: Richard Takáč (Smer-SD) – Patrí medzi mladších politikov a aj keď do politiky vstúpil nedávno, už si stihol získať mnoho obdivovateľov medzi farmármi a poľnohospodármi.

Ministerka hospodárstva: Denisa Saková (Hlas-SD) – Na ministerstve vnútra vystriedala Kaliňáka, no ani ju neobišli kauzy, napríklad bola spomínaná v súvislosti so zločineckou skupinou a údajne mala umelo navyšovať ceny projektov a peniaze odčerpávať cez svoje firmy.

Vicepremiér pre Eurofondy a plán obnovy: Peter Kmec (Hlas-SD) – Bývalý kariérny diplomat, pôsobil v USA a vo Švédsku.

Minister životného prostredia: Tomáš Taraba (nominant SNS) – Pôvodne pôsobil v KDH, neskôr v ĽSNS. Jedným z jeho kontroverzných činov bolo šikanovanie dcéry Zuzany Čaputovej Emmy na sociálnych sieťach. Je známy svojimi proruskými postojmi a v minulom volebnom období chcel zakázať dúhové vlajky na štátnych inštitúciách. Pôvodným kandidátom na ministra bol Rudolf Huliak, ktorého prezidentka odmietla vymenovať, lebo dlhodoobo neuznáva vedecký konsenzus o zmene klímy a klimatickú krízu označil za ideológiu. Názory Tomáša Tarabu sa však v mnohom od názorov Huliaka neodlišujú.

Minister Investícií: Richard Raši (Hlas-SD) – Pôsobil v strane Smer-SD, v roku 2020 odišiel. Bol primátorom Košíc, podpredsedom vlády pre investície (v roku 2020 vzniklo ministerstvo, ktoré teraz vedie) a v 2007 bol riaditeľom nemocnice v Bratislave.

Minister dopravy: Jozef Ráž (nominant strany Smer-SD) – Syn známeho speváka z Elánu. Spolupracoval s Tomášom Druckerom na ministerstve zdravotníctva, s ktorým sa stretli v Slovenskej pošte. Vlastní kluby a hotely v Bratislave.

Minister spravodlivosti: Boris Susko (Smer-SD) – Patrí medzi obhajovateľov paragrafu 363 a k podporovateľom Roberta Fica v rôznych kauzách.

Minister cestovného ruchu: Ján Krišanda (SNS, nové ministerstvo od januára 2024) – V roku 2020 SNS jeho kandidatúru stiahla po tom, čo sa zverejnila jeho komunikácia s Mariánom Kočnerom o ovplyvňovaní súdov a obchodmi so štátom.

SENGYM a jeho žiaci

s gymšenom pri volejbale

Ako ti chutí kurací rarášik?

Žofia z I. A: „Nebola som vtedy na obede, neviem, ako to chutí.“

*kurací rarášik
je jedlo bohov.*

Redakcia GYMSEN vrelo odporúča!

Kto z profesorov sa podľa teba najlepšie oblieka?

Daniel z I. B: „Je to stopercentne pani profesorka Mudrochová.“

*Anna Wintour
-sengym verzia*

Sedel si už na žienkách v sklade pri telocvični?

Jakub z I. B: Ešte nie, nepodarilo sa mi.

*Sú vsukťku
pohodlné.*

Máš nejakého „hallway crushu“?

Juraj z I. B: NE!

*Ale budeš.
Sú tu pekní ľudia.*

Povedz nám meno a triedu!

K. M.: Ešte raz a pomaly.

Povedz nám MENO a TRIEDU!!!

Kristián Mižialko zo IV. B.

Už si padol zo schodov tuto v škole?

Chvalapánubohu, že NE.

No, lebo ja áno. (Lucia S. GYMSEN)

Pred bufetom
cez veľkú prestávku.
An. (L.S., GYMSEN)

Ako sa cítite o 13.40 dole pri skrinkách?

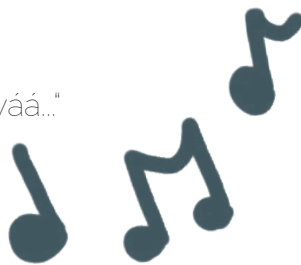
Natália a Šárka zo IV. B: „Jak sardinka.“ „Hrozne, úplne..“

cenzúra ;)

Prečo si si ostrihal vlasy?!

Matej z oktávy: „Lebo navždy sa zachováá..“

(*ďalej spieva Stučkovú od Elánu*).

Ako si sa ráno cítil pri výbere ponožiek?

Šimon z I. B: „Bolo ich veľa, nevedel som, ktoré vybrať.“

Prečo si sa prefarbila?

Petra z oktávy: „Lebo som potrebovala metamorfózu. Takže som zmetamorfózovala.“

*Naša šéfredaktorka,
dámy a páni!*

Dodatok na rovnakú otázku od Andreja z oktávy: „Petra sa prefarbila preto, lebo ženy robia takéto výrazné rozhodnutia vo svojom živote, keď sa im udeje nejaká ťažkosť a ony to vyjadrujú takto, akože vonkajšími zmenami...“

*Metamorfoza nie je
pre Andreja asi pádny
dôvod...*

Kto z tvojich spolužiakov má najlepší štýl?

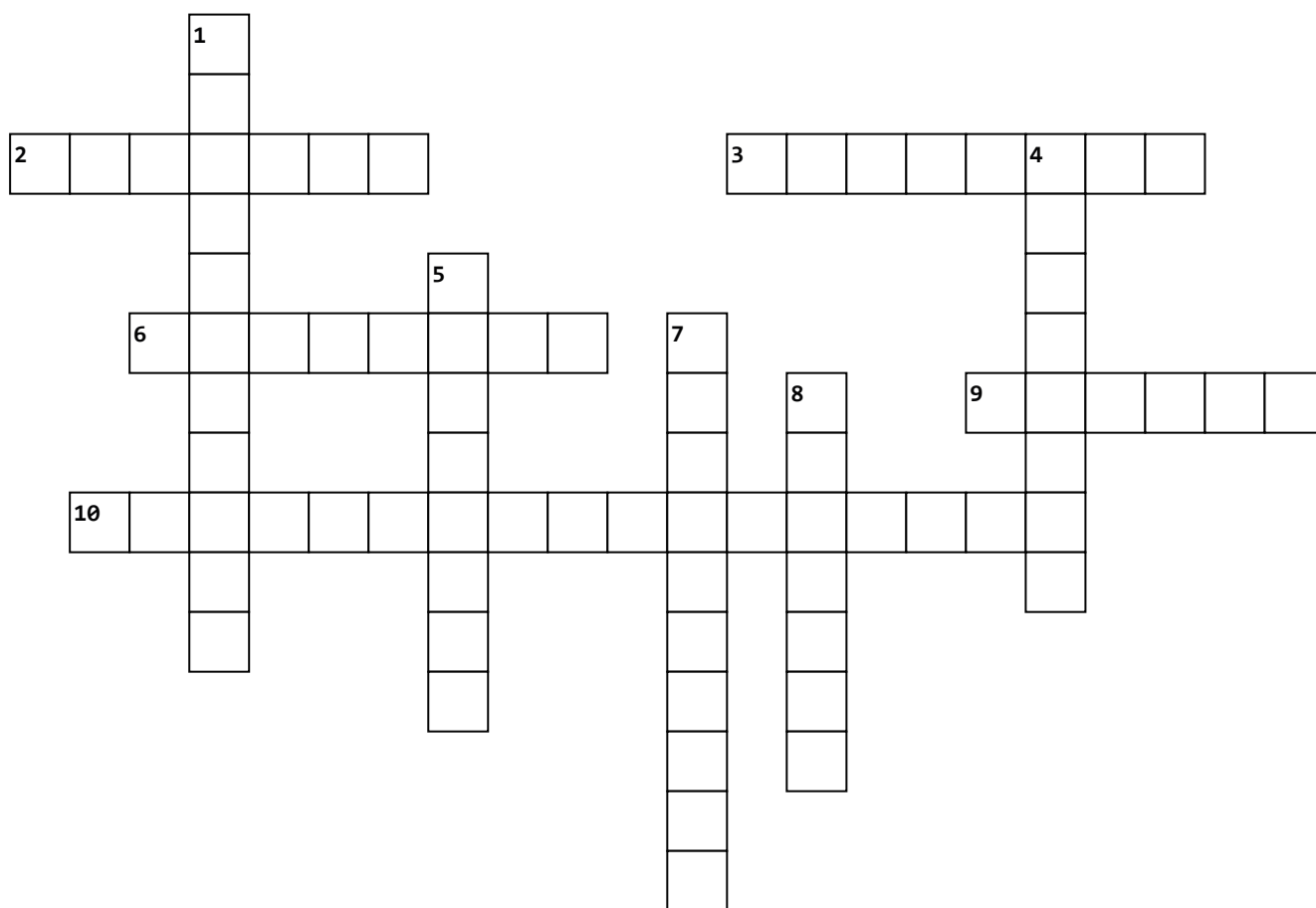
Tibor Grohmann z III. C: „Štýl? Peter Nosko.“

Peter Nosko z III. C: „Určite Tibor Grohmann.“

*Naozaj láskyplný
koniec nášho interview <3*

Across

2. Ako sa volá film od režiséra Ingmara Bergmana?
3. V akom mesiaci malo výjsť toto číslo časopisu?
6. Ako sa volá rubrika na strane 42?
9. Aké číslo padlo na kocke v článku od Lucie Serdahelyovej?
10. Ako sa volá článok na strane 14?

Down

1. Aký je najdôležitejší týždeň v roku (podľa článku na strane x)?
4. Aká módna značka predstavila svoju novú kolekciu počas fashion weeku v Londýne?
5. Kde sa nachádza Chameleon Residence?
7. Aký manifest vydal T. G. Masaryk?
8. Aké farby skladuje doma Zuzana Hurbaničová?

V	E	S	S	T	U	Ž	K	O	V	Á	E	E	K	BETÓN
M	A	V	A	Š	R	A	V	M	L	É	I	I	V	ČIPKA
I	S	I	A	N	Í	O	C	A	K	B	N	F	E	FARBIČKA
N	O	V	E	M	B	E	R	N	O	E	E	A	A	FASHION
I	A	M	E	Š	E	Ť	A	D	M	T	M	R	S	FENOMÉN
S	V	I	T	T	Z	N	Ý	A	U	Ó	U	B	Č	HORÚČAVA
T	A	L	L	N	L	R	T	R	N	N	O	I	V	HRDINA
E	Č	A	Ý	É	E	O	R	Í	I	O	P	Č	A	ISTOTA
R	Ú	N	O	K	G	D	P	N	T	K	R	K	K	KINEMATOGRAFIA
S	R	S	A	R	D	I	N	K	A	N	A	A	N	KOMUNITA
T	O	J	A	E	R	Č	E	A	E	L	D	A	E	LÉGIE
V	H	F	A	S	H	I	O	N	K	S	C	I	N	MANDARÍNKA
O	I	S	T	O	T	A	N	I	D	R	H	A	I	MILAN
A	N	É	M	O	N	E	F	!	P	A	R	Í	Ž	MINISTERSTVO
														NOVEMBER
														PARIŽ
														RÍBEZLE
														RODIČIA
														SARDINKA
														SLNKO
														STUŽKOVÁ
														SVETLO
														UMENIE
														VARŠAVA
														ŽINENKA

ODPOVEĎ: _____

2	7					1	
9			7	4			
6	1					3	9
1		2	9			7	
		9				8	6
8			3				
7	8	5	2	3		1	
						2	
			5	6	7		8

	7	4			1		8	3
6	1	2						
			7	5			6	
	2	1		5			4	
	8			9			5	2
4		6	8	2		1		
3					6			
			4	7	2	8		
				8		4	1	5

LETO

V DECEM

BRI!!

